

т"о⊃

Intro

Today we will בע"ה learn מסכת נדרים f מסכת נדרים f מסכת נדרים f מסכת כמה Some of the topics we will learn about include.

אדעתא דידן משתבע

The words of a person's שבועה are understood as per what people generally mean with these words. He cannot claim אדעתא דנפשיה משתבע

I had in mind some far-fetched or unusual interpretation of the words of my שבועה.

Moshe Rabeinu's שבועה of על דעתי ועל דעת המקום

When Moshe Rabeinu compelled the Bnei Yisroel to make a שבועה to keep the Torah, he informed them that their שבועה will be based on his and Hashem's understanding.

The next Mishnah elaborates on נדרי שגגות

One who makes a נדר with erroneous intentions - And discusses to 2 forms of שגגות:

שגגה

בשעת אמירת הנדר

A שגגה that existed while he stated the נדר

שגגה

בשעת חלות הנדר

 $\boldsymbol{A}$ שגגה that only developed when the נדר was due to take effect

כשם שנדרי שגגות מותרין כך שבועות שגגות מותרות נדרי שגגות are NOT effective, So too שבועות שגגות are NOT effective

So let's review ...

In the previous Daf the Gemara cited a Braisa, according to the גירסא of the Ran;

כשם שנדרי הבאי מותרין

כך שבועות הבאי מותרין

Just as a שבועת הבאי is NOT effective, שבועת הבאי is NOT effective either.

There are two explanations:

אביי says that a שבועת הבאי is possible in the Mishnah's first case

דאמר שבועה שראיתי בדרך הזה כעולי מצרים

The שבועה is NOT effective, and he is NOT liable for making a שבועת שוא false שבועה, because, as the Ran explains קושטא קאמר

דעביד איניש דגזים ואמר כעולי מצרים

However in the Mishnah's second case of שבועה שראיתי נחש שבועה שראיתי נחש ; כקורת בית הבד;

The שבועה would be effective in that he IS liable for a שבועה שבועת, because

שקרא קאמר

He is definitely lying, because

לא שייך ביה גוזמא

י שבועת הבאי asays that a שבועת הבאי is possible in the Mishnah's case of באומר יאסרו פירות העולם עלי בשבועה

He made a פירות to prohibit himself from eating פירות או שנועה או לא ראיתי בדרך הזה כעולי מצרים

The שבועה is NOT effective, and he is שבועה, because

קושטא קאמר

And a שבועת הבאי in the second case would be באומר יאסרו פירות העולם עלי בשבועה באומר יאסרו פירות העולם עלי בשבועה אם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד

The שבועה is NOT effective, and he is שבועה, because

לא נתכוון לאסור אלא לומר דברי הבאי

שהיה לו לאסור בלא תנאי

However, he is still liable for שבועת, because

שקרא קאמר

____

The Gemara continues with רבינא who asks;
Why is a שבועה in the case of כעולי מצרים considered הבאי, fictitious?

ודלמא האי גברא קינא דשומשמני חזא ואסיק להון שמא עולי מצרים ושפיר משתבע

Perhaps he made a שבועת, a truthful oath, because he had in mind 600,000 ants that he actually saw, and he referred to the ants as כעולי מצרים?

1 רב אשי answers כי משתבע אדעתא דידן משתבע ואנן לא מסקינן נפשין אשומשמני

The words of a person's שבועה are understood as per general usage, and people generally do NOT refer to ants as כעולי מצרים.

He cannot claim אדעתא דנפשיה משתבע

I had in mind some far-fetched or unusual interpretation of the words of my שבועה.

However, based on two Braisos, the **G**emara makes the following distinction: As just mentioned, he cannot claim אדעתא דנפשיה משתבע Where his interpretation is unusual;

אדעתא דנפשיה משתבע

Where his interpretation is not unusual; where the words are ambiguous, and can be understood two ways;

for example;

The Braisa teaches in a case of מודה במקצח, or any other monetary case where he must swear to support his claim of having paid the loan; the Bais Din tells him;

כשהן משביעין אותו אומרים לו

הוי יודע שלא על תנאי שבלבך אנו משביעין אותך

אלא על דעתינו ועל דעת המקום

This was done to avoid a situation similar to where the borrower brought a hollowed out walking stick with the money inside, and in order to be able to hold the money while swearing he asked the lender to hold the stick for the moment. This way, when he swore

דפרעתיה

I paid it;

קושטא אישתבע

He was theoretically telling the truth, although it was deceptive.

אדעתא ד<u>נפשיה משתבע</u>

Where interpretation is NOT unusual

Where the words are ambiguous, and can be understood 2 ways;

For example;

Where he must swear to support his claim of having paid the loan;

כשהן משביעין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על תנאי שבלבך אנו משביעין אותך אלא על דעתינו ועל דעת המקום

To avoid a situation where the borrower brought a hollowed out stick with the money inside, and when holding the מפר תורה while swearing he asked the lender to hold the stick

This way, when he swore

דפרעתיה

NKP KOUP

Dedicated By: _

6

OR - as another Braisa teaches:

וכן מצינו במשה רבינו כשהשביע את ישראל בערבות מואב אמר להם הוו יודעים שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום שנאמר ולא אתכם לבדכם וגו

When Moshe Rabeinu had the Bnei Yisroel make a שבועה to keep the Torah, he informed them that their שבועה is based on his, and Hashem's, understanding. He did this because, for example;

The word אלוה generally refers to Hashem.

But it can be misconstrued, להבדיל אלף הבדלות, to mean עבודה אלף על עלי

OR.

The word מצוות fenerally refers to מצוות השם.

But can also be understood to mean מצוות המלך, a human king.

=======

As part of this discussion the **G**emara teaches שקולה מצות ציצית כנגד כל מצות שבתורה שש מאות ושלש עשרה מצות The Mitzvah of ציצית is equivalent to all the 61

The Mitzvah of ציצית is equivalent to all the 613 Mitzvos. As the Rosh explains;

כדכתיב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות השם וציצית ושמונה חוטין וחמשה קשרים עולים תרי"ג

By performing the Mitzvah of ציצית you will remember all the other Mitzvos, because the גימטריא, the numerical value of the word ציצית is 600, and we add the 8 threads and 5 knots for a total of 613.

========

The next Mishnah elaborates on

A דר with erroneous intentions
This is the third of the
ארבעה נדרים התירו חכמים

The four Nedarim that are NOT effective, and do NOT even require a היתר חכם;

As the Ran explains, the Mishnah discusses two forms of שגגה.

שגגה בשעת אמירת הנדר

The אגגה existed while he stated the נדר. And, שגגה בשעת חלות הנדר

The שגגה only developed when the נדר was to take effect

2 Zugt Di Mishnah נדרי שגגות The following are examples of נדרי שגגות:

> אם אכלתי ואם שתיתי ונזכר שאכל ושתה

A person, assuming that he did NOT eat and drink, made a אוי, קונם ככר זה עלי with a יחנאי, in which he stated אוי, קונם ככר זה עלי, this bread should be prohibited for me, IF I ate and drank. He subsequently recalled that he DID eat and drink.

The אוגה is NOT effective, because there was a שגגה when he made the אונדי.

שאני אוכל ושאני שותה ושכח ואכל ושתה

A person made a תנאי with a תנאי in which he stated קונם ככר זה עלי, this bread should be prohibited for me, IF I WILL eat and drink today. He subsequently ate and drank because he forgot his נדר.

The שגגה is NOT effective, because there was a שגגה when the נדר was to take effect.

אמר קונם אשתי נהנית לי שגנבה את כיסי ושהכתה את בני ונודע שלא הכתו ונודע שלא גנבה

A husband, assuming that his wife stole his wallet or hit his son, made a נדר to prohibit her from all benefits. However, he subsequently verified that this was NOT

The נדר is NOT effective, because there was a שגגה when he made the נדר.

======

The Gemara cites a Braisa:

תנא כשם שנדרי שגגות מותריו כך שבועות שגגות מותרות

Just as שבועות שגגות are NOT effective, שבועות שגגות are NOT effective either.

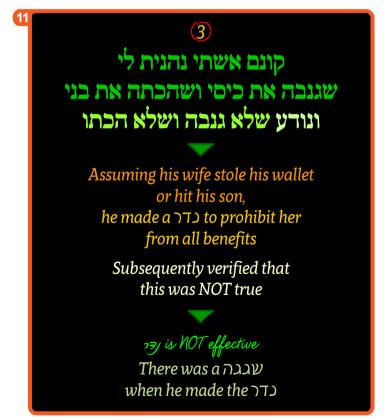
As the Ran says, this applies to all the ארבעה נדרים,

הבאי

שגגות

In which both שבועות are NOT effective

======

Nedarim 25 - 7

12

The Gemara elaborates that

שבועות שגגות מותרין

Refers even to the שבועות made by רב כהנא ורב אסי, who disagreed as to what רב had said;

הדין אמר שבועתא

דהכי אמר רב

והדין אמר

שבועתא דהכי אמר רב

רב אסי made a שבועה that רב said one thing, while רב אסי made a שבועה that רב said something else. Although, one of them certainly was mistaken and wrong, the שבועה is NOT effective in that he is not liable for a שבועות שוא, because

דכל חד וחד

אדעתא דנפשיה שפיר קמישתבע

This was a שבועה שבועה, since each one made his שבועה assuming that he was correct.

